

Sygnatura akt: V GC 1448/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 5 lutego 2016r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu w V Wydziale Gospodarczym w składzie:

Przewodniczący: SSR Jadwiga Dobrowolska

Protokolant: Monika Sowa

po rozpoznaniu w dniu 5 lutego 2016 r. w Kaliszu

na rozprawie

z powództwa: B. K.(...)

przeciwko: (...) SP. Z O. O.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego (...) SP. Z O. O. na rzecz powoda B. K.(...) kwotę 430,50 € (czterysta trzydzieści euro pięćdziesiąt eurocentów) wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 22 października 2015r. do dnia zapłaty
2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 664 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 600 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Pełnomocnik powoda B. K. złożył w dniu 17.06.2015r. w Sądzie Rejonowym w Kaliszu pozew przeciwko (...) Sp. z o.o. o zapłatę kwoty 430, 50 Euro wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 22.10.2015r. do dnia zapłaty.

Ponadto wniesiono o zasądzenie od pozwanego na rzecz powodów kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu podano, że wiarytelność powoda powstała w związku z wykonaniem przez niego usługi transportowej.

W dniu 20 sierpnia 2015r. Sąd Rejonowy w Kaliszu wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, którym orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Pozwany złożył w ustawowym terminie sprzeciw od nakazu zapłaty, wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu sprzeciwu zarzucono, że strony w zawartej umowie zlecenia ustaliły, że płatność za zlecenie nastąpić miała w formie przelewu , w terminie 60 dni od dnia otrzymania prawidłowo wystawionej faktury VAT wraz z dokumentami CMR i innymi dokumentami zgodnie ze szczegółowymi warunkami zlecenia(warunek zawieszający).

Pozwany zakwestionował podany przez powoda termin płatności faktur VAT wskazany w pozwie. W jego ocenie, na tą okoliczność, powód nie przedstawił wiarygodnego dowodu. Termin wymagalności należności może być zatem liczony co najwyżej od daty doręczenia pozwanemu faktury VAT natomiast powód nie wykazał w żaden sposób doręczenia pozwanej prawidłowo wystawionej faktury VAT wraz z kompletem dokumentów przewozowych oraz aby dokonał tego w terminie, zaś pozwana temu zaprzecza . Tym samym w jego ocenie, termin do uiszczenia ewentualnych należności

przez pozwaną w ogóle nie rozpoczął biegu, a w konsekwencji powództwo należy uznać za przedwczesne. Ponadto pozwany wniósł o skierowanie stron do mediacji.

W odpowiedzi na sprzeciw pozwanej, pełnomocnik powoda podtrzymał żądanie pozwu. Wniósł o dopuszczenie dowodu z wydruku trasy przesyłki o numerze (...), na okoliczność terminowego przesłania pozwanemu kompletu dokumentów przewozowych, istnienia roszczenia powoda.

Sąd ustalił co następuje:

Strony są podmiotami gospodarczymi.

Powód B. K. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą (...) zawarł z pozwanym (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. umowę przewozu drogowego towarów z dnia 20.08.2014r.

Dowód: umowa k. 16 - 17

Zgodnie z treścią zawartej między stronami umowy strony uzgodniły sposób rozliczenia w taki sposób, że po przekazaniu kompletu dokumentacji, zleceniobiorca wystawiał fakturę VAT.

Dowód: Zlecenie k. 16-17

List przewozowy CMR k. 19

W związku zaś ze spełnieniem przez powoda wymagań w zakresie przedstawienia odpowiedniej dokumentacji, wystawiona została faktura VAT.

Dowód: Faktura VAT k. 20

Zeznania powoda - nagranie 00 :16: 13

Pozwany nie zgłaszał żadnych zastrzeżeń co do wykonanego przez powoda zlecenia.

Dowód: Zeznania powoda - nagranie 00 :16:13

W związku z brakiem zapłaty przez pozwanego umówionego wynagrodzenia w wyznaczonym terminie, powód wezwał pozwanego do zapłaty należności wynikającej z ww. faktury. Wezwanie pozostało jednak bez odpowiedzi.

Dowód: Wezwanie do zapłaty wraz z dowodem nadania k. 22- 23

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wyżej wymienione dowody w postaci dokumentów, których prawdziwość i autentyczność nie budziła żadnych zastrzeżeń i wątpliwości oraz zeznań powoda. Zeznaniami powoda Sąd dał w pełni wiarę albowiem były spójne i znajdowały potwierdzenie w zgromadzonym materiale dowodowym.

Przeprowadzony przewód sądowy w całości wykazał legitymację procesową po stronie powoda. Zawnioskowane przez powoda dowody nie są spóźnione.

Nie zasługują na uwzględnienie twierdzenia pozwanego o braku wymagalności roszczenia powoda i przedwczesności powództwa.

W realiach niniejszej sprawy nie budzi wątpliwości, że strony zawarły umowę o świadczenie usługi transportu międzynarodowego. Powód swoje twierdzenie podniesione w pozwie, udowodnił załączonymi dokumentami - zleceniem transportowym, fakturą VAT nr (...) za wykonane usługi transportowe, wezwaniem do zapłaty.

Wywodzone z opisanych dokumentów okoliczności uzupełniają zeznania powoda, które Sąd uznał w całości za przekonujące oraz pozbawione konfabulacji. W szczególności brak jakichkolwiek dowodów podważających wiarygodność dokumentów przedstawionych przez stronę powodową, jak i przeczących jej zeznaniom.

Strona pozwana nie stawiając się bez usprawiedliwienia na wyznaczony termin rozprawy, będąc prawidłowo o niej poinformowana i pouczona, pozbawiła się możliwości wysłuchania i przedstawienia własnych twierdzeń i dowodów na ich poparcie.

Stanowisko strony pozwanej w toku postępowania zainicjowanego pozwem powoda ograniczyło się wyłącznie do złożenia sprzeciwu, w którym podniosła swoje uwagi, jakkolwiek nie poparała ich żadnym dowodem w rozumieniu przepisów k.p.c. Dowodem w sprawie nie jest bowiem pismo procesowe - w tym wypadku sprzeciw pozwanej. Już nawet abstrahując od powyższego, należy podkreślić, że argumenty podniesione w sprzeciwie nie zmieniają oceny Sądu. W szczególności nie można zgodzić się z pozwaną, że powód w żadnym wypadku nie podolał ciężarowi wykazania faktu zawarcia umowy, która stała się podstawą wystawienia faktury VAT nr (...)//(...)na kwotę 430,50 euro, gdyż takim dowodem nie może być samodzielnie faktura VAT.

Powód oprócz przedłożonej faktury VAT, załączył zlecenie transportowe będące podstawą jej wystawienia. Zlecenie to wskazuje na kwotę należną przewoźnikowi .

W dalszej kolejności, pozwana w sprzeciwie podniosła, że powód nie wykazał aby doręczył jej prawidłowo wystawione dokumenty.

Jak wskazuje się w orzecznictwie, list przewozowy może być dowodem zawarcia umowy przewozu. Brak, nieprawidłowość lub utrata listu przewozowego nie wpływa na istnienie ani na ważność umowy przewozu, która mimo to podlega przepisom Konwencji CMR. Nieprawidłowości w sporządzeniu listu przewozowego nie powodują nieważności umowy przewozu ani nie uniemożliwiają traktowania jej jako podlegającej postanowieniom Konwencji. Artykuł 6 Konwencji wymienia dane, które powinny lub mogą być zawarte w liście przewozowym, a art. 9 określa bliżej jego funkcję dowodową. Wynika z niego, że w braku przeciwnego dowodu, list przewozowy stanowi dowód zawarcia umowy, warunków umowy oraz przyjęcia towaru przez przewoźnika. Jedną z podstawowych funkcji, jakie spełnia list przewozowy CMR, jest funkcja dowodowa, jednak osiąga ona swój pełny walor tylko "w braku przeciwnego dowodu" (tak Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W., z dnia 13 maja 2008 r., (...) SA/Wa 263/08). W szczególności oznacza to, że nawet wadliwość w wypełnieniu listu przewozowego nie prowadzi do nieważności czy nieistnienia umowy przewozu, a zatem nie stanowi podstawy do odmowy wypłaty wynagrodzenia za wykonane usługi. Co słusznie w cytowanym orzeczeniu podkreślono, funkcja dowodowa listu CMR realizuje się w pełni wyłącznie w braku przeciwnych dowodów. Postępowanie zaś prowadzone w niniejszej sprawie wskazuje, że powód swoje usługi świadczył starannie i terminowo oraz , że kontrahent nie wniósł żadnych uwag do wykonanej usługi. Tego typu zarzutów zresztą strona pozwana nie formułuje.

Do pozwu złożone zostało potwierdzenie nadania przez powoda listem poleconym dokumentów przewozowych (k. 21) pozwanemu dniu 8 września 2014r. Pozwany zatem je otrzymał i powinien zapłacić za wykonaną prawidłowo usługę transportową.

Sąd zważył co następuje:

Zawarta między powodami a pozwanym umowa przewozu miała być wykonana według postanowień zawartych w Konwencji o umowie międzynarodowego przewozu drogowego towarów sporządzonych w G. dnia 19 maja 1956 roku zwaną powszechnie Konwencją CMR (Dz. U. Nr 49, poz. 238 z 14 września 1962r.), co wynika zarówno ze sformułowania zawartego w zleceniu przewozu wykonywania przewozu na podstawie dokumentów CMR, jak i z art 1 ustęp 1 teźże konwencji CMR, według którego konwencja znajduje zastosowanie do każdego zarobkowego przewozu drogowego dokonywanego pojazdami, niezależnie od miejsca zamieszkania i przynależności państwowej stron umowy

o ile miejsce przyjęcia przesyłki do przewozu i miejsce przewidziane dla jej dostawy znajdują się w dwóch różnych krajach, z których przynajmniej jeden jest krajem umawiającym się, jak to ma miejsce w przedmiotowej sprawie.

Ponieważ jednak konwencja CMR nie reguluje w całości wszystkich kwestii związanych z umową przewozu, a w szczególności nie zawiera samej definicji umowy przewozu, to do stosunków prawnych powstałych na gruncie przewozów międzynarodowych podlegających konwencji CMR znajdują zastosowanie pomocniczo, w kwestiach nie uregulowanych konwencją, przepisy ustawy z dnia 15 listopada 1984r. prawo przewozowe (tekst jednolity Dz. U. Nr 50, poz. 601 z 2000r. z późniejszymi zmianami), a także przepisy kodeksu cywilnego.

Zgodnie z treścią art. 774 k.p.c. przez umowę przewozu przewoźnik zobowiązuje się w zakresie swego przedsiębiorstwa do przewiezienia za wynagrodzeniem osób lub rzeczy.

Natomiast zgodnie z art. 481 § 1 i 2 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe. Jednakże gdy wierzytelność jest oprocentowana według stopy wyższej niż stopa ustawowa, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie według tej wyższej stopy.

Powód jako przewoźnik wykonał swoje świadczenie wynikające z łączącego go z pozwanym stosunku umownego, natomiast pozwany nie uiścił należnego powodowi wynagrodzenia za dokonany prawidłowo przewóz.

W związku z powyższym orzeczono jak w pkt 1 sentencji wyroku.

O kosztach procesu postanowiono na podstawie art. 98 k.p.c. Pozwany w całości przegrał proces dlatego Sąd obciążył go kosztami postępowania, na które składają się opłata sądowa od pozwu w wysokości 30,00zł oraz koszty wynagrodzenia pełnomocnika powoda w kwocie 600,00zł i opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17,00zł.